

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

ЈОВАН РИСТИЋ
(1831 - 1899)

Каталог изложбе

НОВИ САД, 2006

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

КАТАЛОЗИ ИЗЛОЖБИ

121

АУТОРИ КАТАЛОГА И ИЗЛОЖБЕ

Ксенија Шуловић и Оливера Михајловић

Библиотека Матице српске приредила је изложбу поводом 175 година од рођења политичара, државника и историчара Јована Ристића. Изложба је отворена од 25. маја до 23. јуна 2006. године у витринама испред свечане сале Матице српске, а коришћена је грађа из збирки Библиотеке Матице српске и Рукописног одељења Матице српске (РОМС). Испод сваке каталожке јединице уписане су сигнатуре.

Ристић се од почетка рада Намесништва (1868-1872) определио за умеренију и опрезнију спољну политику дајући предност, уместо војним дипломатским средствима - и то у повољнијим међународним околностима него што су биле 1875. и 1876. године. Сасвим основано не верујући много у снагу и реалност политике балканског савеза, он је настојао да дипломатским путем добије Босну и Херцеговину, а затим и Стару Србију, уз подршку једне или више великих сила.

Захваљујући подршци Аустро-Угарске, Намесништво је успело у прве две године свога рада да спроведе унутрашње реформе у земљи, мада веома ограничене, и да убеди Порту у мирољубивост своје спољне политике. Свестан снаге и близине Аустро-Угарске, као и њене жеље да сузбија руски утицај у Србији, Ристић је био склон политици балансирања између ових двеју сила, иако му је ова политика пореметила односе са Русијом коју је сматрао главним ослоном у остваривању српског националног програма. Ипак је с неповерењем примио Калајеву и Андрашијеву идеју о подели Босне (линијом Неретва-Врбас), сматрајући да је такав један предлог "пун опасности" и да би цела комбинација савезништва с Аустро-Угарском била "неприродна веза".

Славенко Терзић, 1987

Ристићев удео у конципирању политичко-територијалних захтева Србије био је несумњиво велик, као и уопште у претресању читаве национално-политичке проблематике Кнежевине, њеног односа према Турској и вођења националне политике за ослобођење Срба од власти Отоманске царевине. За то време, сасвим је извесно, Ристић је најбоље у Србији познавао опште прилике у Турској и стање српског народа у њој. Дугогодишњи представник српске владе на Порти, активни судеолик у политици добијања градова 1867. године, члан намесништва после убиства кнеза Михаила, стварни организатор и протектор српске националне акције у Турској до времена избијања херцеговачког устанка 1875. и првог српско-турског рата 1876. године, затим министар спољних послова Србије у ратном периоду 1876/77. и у рату 1877/78. године, Јован Ристић је, на сваки начин, био најпућенији у читав комплекс српско-турских политичких односа и, са српске стране, најактивнији чинилац да се ти односи почну мењати, ма и по цену оружаног сукобљавања са Турском.

Владимир Стојанчевић, 1985

Јован Ристић је постао писац велике хронике свога доба као изузетно школован историчар. Српска историографија XIX века у највећој мери је трпела услед недовољне спреме својих представника. (...) Али, кад се вратио са школовања, Ристић је постао жртва оновремених државних потреба, због којих најобразованији млади људи нису упућивани у професорска звања, него, бар за неко време, у бирократске службе. Тако се један од првих српских историчара који се управо за тај посао школовао на највећим универзитетима Запада предао, касније, писању историје не само из професионалних побуда него и као државник и дипломата коме је стало до тога да из свога угла посведочи о своме времену. Ристић је, и поред тога, заузео важно место у развоју српске историографије.

Радован Самарџић, 1985

Резултати које је постигао Јован Ристић као креатор спољне политике Србије и њен дипломата били су несумњиво значајни. Прва његова дипломатска мисија представника Србије у Цариграду, од 1861. до 1867. године, показала је његове изузетне дипломатске способности. Њему су и кнез Михаило и влада изразили признање за допринос на дипломатском пољу, на коме је Србија добила градове 1867. године. Одмах након добијања градова кнез Михаило је именовано Јована Ристића за министра иностраних послова.

Радослав Стојановић, 1985

У време кад је требало изабрати другог намесника Омладина је била против Гарашанина, а за Ристића, јер је од њега могла да очекује реформе. У тренутку извршења државног удара Блазнавцу је, како је сам изјавио Калају, недостајала, у виду подршке, црква и интелигенција. Прву је придобио уз помоћ митрополита, а другу помоћу Ристића.

Радош Љушић, 1985

У биографијама Јована Ристића можемо наћи и ове податке: уређивао "Српске новине" крајем 1855. године, писао чланке и брошуре у којима је тумачио унутрашњу и спољну политику кнеза Михаила, руководио радом на изради Устава из 1869. и првог закона о штампи (1870), као намесник, председник владе и министар спољних послова руководио политичком пропагандом у Србији, с краћим прекидима, од 1868. до 1880, више пута учествовао у скупштинским дебатама о штампи, као вођа либералне странке усмеравао страначку штампу, водио полемике са политичким противницима, написао више расправа и издао неколико књига.

Михаило Бјелица, 1985

Један од највећих државника српских, уз то историчар, списатељ и критичар, Јован Ристић, израна већ, у ђачкој клупи још, изјашњава се као поклоник Вуковог дела. И у каснијим годинама, углавном, држаће се он овог и оваквог привржеништва.

Као "правителствени" питомац, с двадесет и једном годином наимае, објавио је на немачком запажени осврт на новију књижевност српску. Затим је то изашло и на француском језику. Овај превод Вук је имао у својој књижници.

Голуб Добрашиновић, 1985

Више се знало да је Ристић, по завршетку београдског Лицеја, 1849. године, био послат у Немачку, као државни питомац за студије историје. Учио је на универзитетима у Берлину и Хајделбергу. У Хајделбергу је добио докторску титулу, а потом је упућен у Париз, где је учио француски и по налогу Друштва српске словесности испитивао старе српске рукописе у Националној библиотеци. Када се 1854. вратио у Србију желео је да добије катедру историје на Лицеју, али му то није пошло за руком. То га је навело да прихвати административну службу, "која ће га постепено одвести у дипломатију и политику".

Јован Милићевић, 1985

Јован Ристић је од 1849. до 1852. студирао историју и филозофију у Берлину, похађао је Ранкеова предавања, дивио се његовом знању и његовом методу, усвојивши за свагда његове кључне и најважније постулате. Није им, међутим, догматски робовао, јер је за време школовања у Паризу (1852-54) прихватио и видљиве утицаје француске школе романтичарске историографије (у првом реду Адолфа Тјера и Сен Рене Тајандијеа), нарочито у погледу склоности ка ширим темама, синтетичким обрадама и описима догађаја, као и у погледу јасности композиције и чистоте и отмености литерарног стила при излагању материје. Основама ранкеовске методологије остао је ипак привржен од почетка до краја свог истраживачког рада у историографији: од публиковања првих извора за историју српске књижевности средином 50-их година до завршетка, пред саму смрт, треће књиге *Стољашњих одношаја Србије новијег времена*.

Чедомир Попов, 1999

И по теориској основи од које је полазио у свом критичарском раду, и по живом систематском праћењу нашег књижевног живота педесетих година, и по развијеним критичким оценама Јован Ристић је први национални критичар наш, који је неколико година пре Косте Руварца и теориски и практично започео књижевну критику нашу на националним основима.

Драгиша Живковић, 1957

Карактеристика Ристићеве вањске политике била је титрање са велесилама, нарочито са Аустро-Угарском. Држимо да му је пад то проузроковало. И са тим титрањем Србији није добра учинио. Са велесином, која је са окупацијом Србију упола опасала, титрао се је опасно, и даље терање такве политике имало би за резултат: сукоб са Аустро-Угарском, коме би Србија подлегла, и сукоб могући измеђ Русије и Аустро-Угарске, који би од Србије садање згариште учинити могао.

Јаков Игњатовић, 1880

Цариград је послужо Ристићу као главна дипломатска школа у којој се научно стрпљењу и истрајности, потребним у раду с Портом. Уз истрајну вољу и енергију, мукоотрпно се ангажовао на комплексном и фрустрирајућем питању турских тврђава, имовине и људи у Србији, које је често изгледало тако као да се никада неће решити. На том искуству Ристић је постао поприличан формалиста будући да је био склон да ствари посматра више са становишта формалне независности Србије, него са становишта стварних интереса и практичних потреба земље.

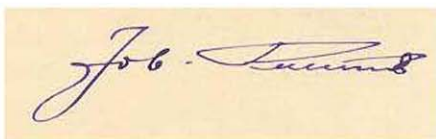
Дејвид Мекензи, 2004

По Михаиловом плану, Србија је требала да приступи решењу Источног питања као организатор и вођ једног великог балканског савеза, с оним правом на лавовски део који сваком организатору и вођу припада. Руковођена Ристићем, Србија је испустила из руке прву улогу, постала проста руска авангарда, с правом на малу најамничку награду. Сва тачност Михаилове, а сва погрешност Ристићеве политике обелоданила се на Берлинском конгресу. Тражећи савез с Русијом уместо с балканским државама, Србија је претворила источно питање од источног у европско; пренела његово решавање у Берлин, на један конгрес великих сила на који она сама није имала ни приступа. Тај конгрес једва је оставио Србији и оно земљиште које је у рату била освојила. Оне две српске области због којих је Михаило и мислио на рат с Турском, конгрес је доделио Аустрији, чијих се освајачких планова Михаило увек бојао.

Слободан Јовановић, 1932

Мислим да су сазрели за историјску оцјену они велики догађаји, који су се, пре двадесет година, извршили у крилу Народа Српског. За то сам решио, да приберем и предам јавности податке, који излажу и осветљавају њихову политичку страну. Према уверењу, које исповедам, да књижевни радови ништа не губе, ако подуже остану у рукопису, ја још не бих овај рад предавао јавности, но бих га оставио уз друге, који стоје под кључем, има двадесет и више година; али сам овде одступио од свога правила, што нисам рад, да племенита борба Српска, коју описују ови листови, остане изложена кривој оцјени без моје одбране.(...) Ну главни је задатак мога рада, да изнесе онај међународни утицај, који стоји у вези са овом славном борбом Српског Племена. За то сам му и дао име Дипломатске Историје.

Јован Ристић, 1896

A handwritten signature in blue ink on a light-colored background. The signature is written in a cursive, flowing style and appears to read 'Jovan Ristic'.

ДЕЛА

1. У лоно вышнѣга васкрсавшемъ другу Павлу Петроніевићу / одъ Јована Ристића. У : Подунавка. – Бр. 44 (29. Октобра 1848), стр. 180.
РПСр III 3
2. Kurze Charakteristik des geistigen und sittlichen Zustands von Serbien / Geschildert von Jovan Ristić. - Heidelberg : Universitätsbuchhandlung von H.Rieger, 1850. - 18 str.
6386
3. Die neuere Literatur der Serben / von Jovan Ristić. - Berlin : F. Schneider & Comp., 1852. - 47 str.
I 108655
4. Србски, у царској библиотеки паризкој налазећи се рукописи : прилогъ за повестницу србске књижевности / одъ Г. Јована Ристића. У: Гласникъ Дружтва србске словесности. - Св. 6 (1854), стр. 161-178.
10720
5. О историчној важности успомена старіи путника неки : кои су крозь Србию прошли, а особито Бертрандона де ла Брокіера / одъ Г. Јована Ристића. У: Гласникъ Дружтва србске словесности. - Св. 6 (1854), стр. 209-226.
10720
6. Отворено писмо Г. Ј. С. Поповићу / од Јована Ристића. У: Даворје Јована Стерије Поповића / са отвореним писмом Јована Ристића. - Панчево : Браћа Јовановић, [б. г.]. - Стр. 3-6.
I 1006
7. Јованъ Ст. Поповићъ : 1806-1856 / одъ Г. Јована Ристића. У: Гласникъ Дружтва србске словесности. - Св. 8 (1856), стр. 83-99.
Поп(пер.)Ш 1,11766,10720
8. Законитостъ. - У Београду : У Правителственой Књигопечатњи, 1860. - [4], 34 стр.
Р19Ср I 479.1
9. Реформе у Срби. - У Београду : У Правителственой Књигопечатњи, 1860. - [4], 27 стр.
Р19Ср I 481.1
10. Бомбардање Београда. - У Београду : У Државној штампарији, 1872. - [4], 151 стр.
Ш 72861

11. Јов. Ристић председник министарског савета, министар иностраних дела о слободама и о слободној штампи у Србији. - [Београд : б. и.], 1879. - 23 стр.
I 6505
12. После бомбардовања Београда / из записника Јов. Ристића. - У Београду : Државна штампарија, 1881. - Стр. 39-58
П. о.: Отаџбина; св. 22.
III 63117
13. Спољашњи одношаји Србије. Св. 1, Србија и српски покрет у Угарској / од Јов. Ристића. - У Београду : у штампарији Краљевине Србије, 1884. - 79 стр.
АДј II 42/1
14. Јован Ристић, 1. Србија и порта после бомбардања Београда 1862-1867. 2. Србија и српски покрет у Угарској 1848 до 1849. / М.Б. У: Летопис Матице српске. - Књ. 143, св. 3 (1885), стр. 123-130.
П II 951, ПМС II 1
15. Пропаст олигархије. [Св. 3, Спољашњи одношаји Србије] / од Јов. Ристића. - У Београду : Штампарија Краљевине Србије, 1886. - Стр. 229-293
П.о.: Гласник српског ученог друштва; књ. 66, 1886, Београд.
Ал II 1066
16. Говор г. Јована Ристића држан у Уставотворном одбору о новој изборној системи. - Београд : Штампарија "Код Просвете", 1888. - 16 стр.
II 7371
17. Говор коим је председник оснивачког одбора г. Јов. Ристић, поздравио главни скуп "Дружине за потпомагање српске књижевности", држан 17. октобра 1882. год. у Београду. - [Б. м. : б. и., б. г.]. - 6 стр.
III 99519
18. Леополд Ранке и ослобођење Србије. - Београд : штампано у Државној штампарији краљевине Србије, 1892. - 29 стр.
10639
19. Да кажемо још коју / од Јов. [Јована] Ристића. - Београд : Штампарија С. Хоровица, 1894. - 29 стр.
П. о.: Слога.
II 7405

20. Једно намесништво / од Јов. [Јована] Ристића. - Београд : Штампариа Јб. Ј. Бојовића, 1894. - 58 стр., [2] листа с табелама
III 4920
21. Последња година спољашње политике Кнеза Михаила / написао Јов. [Јован] Ристић. - Београд : Штампариа "Код просвете", 1895. - 75 стр.
III 4933
22. Пироћанчева "Историјска размишљања" / [Јован Ристић]. - Београд : Штампариа код Просвете, 1897. - 23 стр.
П.о.: "Српска Застава"
II 7358
23. Преписка између Кнеза Михаила Обреновића III и српског заступника у Цариграду Јов. Ристића / од Јов. Ристића. - Београд : Штампариа С. Хоровица - до реалке, 1897. - 66 стр.
III 4068
24. Још мало светлости. - Београд : Електрична народна штампариа Јуб. Ј. Бојовића, 1898. - 50 стр.
II 7849
25. Спољашњи одношаји Србије новијега доба. Књ. 3, 1868-1872 / написао Јов. [Јован] Ристић. - Београд : Штампариа код "Просвете" С. Хоровица, 1901. - XV, 352 стр.
II 7444
26. Историски списи. 1 / Јован Ристић ; предговор написао Слободан Јовановић. - Београд : Српска књижевна задруга, 1940. - 172, [1] стр.
II 438490
27. Новија књижевност у Срба / Јован Ристић. У: Књижевна историја. - Год. 1, бр. 4 (1969), стр. 951-963.
II 1752
28. Дипломатска историја Србије за време српских ратова за ослобођење и независност. Књ. 1, Први рат / Јов. [Јован] Ристић. - [Фототипско изд.]. - Београд : Слово љубве, [с. а.]. - 333 стр.
Фототипско изд.: Београд : Штампариа код "Просвете", 1896.
III 426247/1
29. Дипломатска историја Србије за време српских ратова за ослобођење и независност. Књ. 2, Други рат / Јов. [Јован] Ристић. - [Фототипско изд.]. - Београд : Слово љубве, [с. а.]. - 323 стр.,
Фототипско изд.: Београд : Штампариа код "Просвете", 1898.
III 426247/2

ЛИТЕРАТУРА

30. Његова Светлост благоволела је заступнику српском у Цариграду, г. Јовану Ристићу, оправити ово највише ручно писмо: Любезни Г. Ристић... / [М. М. Обреновића]. - У Бечу : Тиском Срменског манастира, 1867. - [2] стр.
103535
31. Правни претрес пропасти Великог суда у Србији 1864. [Део 1-2]. - У Новоме Саду : брзотиском Платонове штампарије, 1867. - [4], 114, [1] стр.
РТкСр III 7
32. Радикали и наши дипломатски успеси / написао Љубић. - Београд : [б. и.], 1898. - 112 стр.
П. о.: Српска застава.
I 22790
33. Ристић у служби Владанова кабинета. У: Спољна политика Владанова кабинета. - Београд : Парна радикална штампарија, 1898. - 47-112.
II 8785
34. Јован Ристић / од Бранка Петровића. - Београд : Књижар издавач Геца Кон, 1912. - [4], 189 стр.
II 5205
35. Јован Ристић / [Жив. Живановић]. - Београд : Штампарија "Св. Сава", 1929. - 23 стр.
П. о.: Братство ; 23.
III 1719
36. Јован Ристић : 1831-1899 / Васо Чубриловић. У: Српски књижевни гласник. - Књ. 32, бр. 5 (1931), стр. 398-406.
КМП 2, П II 1,11779,
37. Политичке и правне расправе / Слободан Јовановић. - Београд : Г. Кон, 1932. - 3. књ.(413 ; 430 ; 446 стр.)
II 3106/3
38. Јован Ристић : писац и историчар / Слободан Јовановић. У: Историски списи. 1 / Јован Ристић. - Београд : Српска књижевна задруга, 1940. - Стр. 7-17.
II 438490
39. Енглеска противу српског народа. - Београд : [б. и.], 1942
II 61546

40. Писма Филипа Христића Јовану Ристићу / сакупио и за штампу средιο Гргур Јакшић. - Београд : Српска академија наука, 1953. - 393 стр.
III 20542
41. Formiranje nacionalne kritike srpske : 1850-1860 / Dragiša Živković. U: Počeci srpske književne kritike / Dragiša Živković. - Београд : Rad, 1957. - Str. 309-382.
I 13045
42. Спољна политика Србије за владе Кнеза Михаила / Гргур Јакшић и Војислав Ј. Вучковић. - Београд : Историјски институт, 1963. - 576 стр.
II 23750
43. Јован Ристић : 1831-1899 / Миодраг Поповић. У: Историја српске књижевности. 2, Романтизам / Миодраг Поповић. - Београд : Нолит, 1972. - Стр. 223-232.
Марић III 7022
44. Јован Ристић / Драган М. Јеремић. У: Мерила раних мерилаца / Драган М. Јеремић. - Врњачка Бања : Замак културе, 1974. - Стр. 133-143.
КМ III 1979
45. Дневник Бењамина Калаја / обрада и коментар Андрија Раденић ; [превео са мађарског Еуген Ормаи]. - Београд : Историјски институт ; Нови Сад : Институт за историју Војводине, 1976. - XXXIV, 887 стр., [16] стр. с таблама
III 437130
46. Политички погледи Јована Ристића на проблем ослобођења српског народа у Турској / Владимир Стојанчевић. У : Историјски часопис. - Књ. 28 (1981), стр. 77-88
II II 786/1981
47. Die Würdigung der Verdienste Therese von Jakobs durch serbische Studenten in Berlin 1852 und "Die neuere Literatur der Serben" von Jovan Ristić / V. [Vaso] Milinčević ; [übersetzt von S. Kirfel]. - Berlin : Akademie-Verlag, 1983. - Str. 541-546 P. o.: Zeitschrift für Slawistik; Bd. 28, H. 4, 1983
III 115303
48. Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - VI, 267 стр.
III 82319

49. Јован Ристић у српско-турским ратовима 1876-1878. године / Чедомир Попов. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 55-80
П. о.: Живот и рад Јована Ристића.
КМ III 758
50. Јован Ристић и ослобођење српског народа у Турској / Владимир Стојанчевић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 1-24.
III 823 19
51. Јован Ристић као историчар / Радован Самарџић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 27-42.
III 823 19
52. Јован Ристић и српско национално питање 1878. године / Радомир Д. Лукић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 45-52.
III 823 19
53. Велика Британија и Србија на Берлинском конгресу 1878. године / Драгољуб Живојиновић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 81-97.
III 823 19
54. Јован Ристић као дипломата / Радослав Стојановић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 99-117.
III 823 19
55. Јован Ристић о питањима ратних миграција 1876-1878. године и новим пограничним етничким зонама Србије после Берлинског конгреса / Видосава Стојанчевић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 119-131.
III 823 19
56. Јован Ристић и Илија Гарашанин : 1861-1871. године / Љиљана Алексић-Пејковић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 133-147.
III 823 19
57. Црна Гора и Србија за вријеме намјесништва Јована Ристића 1868-1872. године. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 149-156.
III 823 19

58. Односи Србије и Аустро-Угарске за време намесништва : 1868-1872 / Живан Симић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 157-166.
Ш 82319
59. Јован Ристић и Грци : искуство 1876. године. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 170-180.
Ш 82319
60. Јован Ристић према политици кнеза Михаила и владе Србије у кризи 1862. године / Живота Ђорђевић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 181-189.
Ш 82319
61. Јован Ристић и уставно питање 1869. године / Радош Љушић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 191-213.
Ш 82319
62. Јован Ристић и социјалисти / Јован Дубовац. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 223-225.
Ш 82319
63. Јован Ристић и Вук / Голуб Добрашиновић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 227-237.
Ш 82319
64. Рани књижевни радови Јована Ристића / Јован Милићевић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 239-248.
Ш 82319
65. Јован Ристић о драми и позоришту / Рашко В. Јовановић. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр. 251-258.
Ш 82319
66. Однос Јована Ристића према штампи и јавном мњењу / Михаило Бјелица. У: Живот и дело Јована Ристића. - Београд : Српска академија наука и уметности, 1985. - Стр.215-221.
Ш 82319
67. Јован Ристић и "заветна мисао српска" : (1868-1876) / Славенко Терзић. У: Историјски часопис. - 34 (1987), стр. 271-290.
П П 786

68. Пад Ристићев / Јаков Игњатовић. У: Публицистички списи. [Књ.] (2) / Јаков Игњатовић. - Нови Сад : Матица српска ; Приштина : Јединство, 1989. - Стр. 32-33.
П 411599/2
69. Француски утицаји на српску друштвену и политичку мисао у XIX веку / Чедомир Попов. У: Зборник Матице српске за историју. - 41 (1990), стр. 73-81.
П П 2912
70. Јован Ристић и гроф Андраши : 1868-1878 / Чедомир Попов. У: Глас - Српска академија наука и уметности. Одељење историјских наука. - 7 (1990), стр. 43-52.
П П 3892
71. Јован Ристић / Радош Љушић. У: 100 најзнаменитијих Срба / [приређивач Звонимир Костић. - [1. изд.]. - Београд : Принцип ; Нови Сад : Ш-Јупублик, 1993. - Стр. 225-231.
Ш 409165
72. Јован Ристић. У: Знаменити Срби XIX. века / [уредник Андра Гавриловић]. - 2. фототипско изд. - Београд : Култура ; Нови Сад : Православна реч, 1997. - Стр. 45-46.
IV 22591
73. Енглеска противу српског народа. - Београд : Ж. Јелић, 1998. - 47 стр. Фототипско изд. из 1942.
П 25414
74. Иларион Руварац и Јован Ристић / Чедомир Попов. У: О историји и историчарима / Чедомир Попов. - Сремски Карловци ; Нови Сад : Издавачка књижарница Зорана Стојановића, 1999. - Стр. 161-179.
П 60869
75. Влада Јована Ристића и железничко питање у односима са Турском 1880. године / Момир Самарцић. - Нови Сад : Матица српска, 2002. - Стр. 55-67
П. о.: Зборник Матице српске за историју ; бр. 65-66, 2002.
Ш 442940
76. Оптужбе против Љубена Каравелова после убиства кнеза Михаила Обреновића 1868. године / Ђорђе Игњатовић. - Нови Сад : Матица српска, 2002. - Стр. 250-261
П. о.: Зборник Матице српске за историју; бр. 65-66, Нови Сад, 2002.
Ш 440528

77. Jovan Ristić, evropski državnik / Dejvid Mekenzi ; [prevodilac Tanja Trikić]. - Beograd : Centar za unapređivanje pravnih studija, 2005. - 422 str.
II 464232

ФАКСИМИЛИ И ФОТОГРАФИЈЕ

78. Јован Ристић
79. Универзитет у Хајделбергу
80. Писмо Јована Ристића Кости Николајевићу писано у Београду 3. октобра 1856. године (РОМС 25.259)
81. Писмо Стојана Бошковића Јовану Ристићу писано у Београду 27. августа 1868. године (РОМС 20.203)
82. Писмо Јована Ристића Ђорђу Стратимировићу писано у Београду 7. јуна 1874 године (РОМС 53.697)
83. Писмо Јована Ристића министру унутрашњих дела писано у Београду 16. јула 1879. (РОМС 40.480)
84. Писмо Јована Ристића Јовану Ђорђевићу писано у Београду 27. августа 1883. године (РОМС 22.456)
85. Писмо Јована Ристића Јовану Ђорђевићу писано у Београду 2. децембра 1886. године (РОМС 22.460)
86. Писмо Наталије Обреновић Јовану Ристићу писано у Београду 1. јануара 1890. године (РОМС 37.722)
87. Писмо Јована Ристића Наталији Обреновић писано у Београду 15. децембра 1890. године (РОМС 37.723)

ЈОВАН РИСТИЋ
1831 - 1899

Издавач

Библиотека Матице српске
Нови Сад
Матице српске 1

Уредник

Миро Вуксановић

Аутори Каталога

Ксенија Шуловић и Оливера Михајловић

Припрема

Ксенија Шуловић
Оливера Михајловић

Умножавање

Станислава Николић

Повез

Милорад Родић

Тираж

50 примерака